

ПРЕДСЕДАВАЈУЋЕМ ПРЕТРЕСНОГ ВЕЋА II
за председника МКСЈ

Судије: судија, O Gon Kwon, председавајући,
судија, Kevin Parker,
судија, Burton Hall,

Секретар: г. John Hocking
Датум: 23. август 2010. године

Поднесак број 458.
Т У Ж И Л А Ц
против
Проф. др ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

ЗАХТЕВ ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА
ЗА ИЗУЗЕЋЕ СУДИЈЕ АЛФОНСА ОРИЈА

Тужилац Amicus Curiae
Mr. Bruce MacFarlane, Q.C

Оптужени
Проф. др Војислав Шешелъ

Стручни тим који помаже одбрану

Зоран Красић
Гордана Поп-Лазић
Драган Тодоровић
Вјерица Радета
Љиљана Михајловић
Марина Рагуш
Филип Стојановић
Момир Марковић
Немања Шаровић
Борис Алексић
Александар Мартиновић
Наташа Јовановић

Мирко Благојевић
Петар Јојић
Весна Зобеница
Елена Божић-Талијан
Весна Марић
Јадранко Вуковић
Огњен Михајловић
Марина Томан
Дејан Мирковић
Мирољуб Игњатовић
Ненад Вукићевић

МЕЂУНАРОДНИ КРИВИЧНИ СУД
ЗА БИВШУ ЈУГОСЛАВИЈУ

Т у ж и л а ц
против
Проф. др Војислава Шешеља

Предмет бр. ИТ-03-67-Р77.3

Поднесак број 458.

**ЗАХТЕВ ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА
ЗА ИЗУЗЕЋЕ СУДИЈЕ АЛФОНСА ОРИЈА**

**I . Разлози за примену одредбе (Ц) (7) Упутства о дужини поднесака и захтева од
16. септембра 2005. године**

1. У правилу 15. Правилника о поступку и доказима МКСЈ (у даљем тексту: Правилник МКСЈ) нема одредби које би ограничавале број страница у вези са подношењем Захтева проф. др Војислава Шешеља за изузеће судије Алфонса Орија (у даљем тексту: Захтев за изузеће судије Алфонса Орија). Захтев за изузеће судије Алфонса Орија је поднесен поводом Налога којим се мења судија, потписаног од стране председника МКСЈ Патрика Робинсона 6. јула 2010. године и предатог проф. др Војиславу Шешељу на српском језику, тек, 17. августа 2010. године. Тачније, у правилу 15. Правилника МКСЈ, нема ни једне одредбе која ограничава број страница Захтева за изузеће судије Алфонса Орија. Међутим, због негативних искустава проф. др Војислава Шешеља, или због злоупотреба Тужилаштва и *amicusa curiae* (у даљем тексту: *amicus*), у вези са квазиправним тумачењем прописаних рокова и броја страница у предмету ИТ-03-67-Р77.2, проф. др Војислав Шешел тражи одобрење у складу са одредбом (Ц)(7) Упутству о дужини поднесака и захтева од 16. септембра 2005. године. Тачније, проф. др Војислав Шешел тражи одобрење у складу са одредбама (Ц)(7), садржаним у Упутству о дужини поднесака и захтева од 16. септембра 2005. године. У тим одредбама Упутства о дужини поднесака и захтева од 16. септембра 2005. године се прописује, под (Ц)(7), (испод наслова „Дужина“, и наслова „Одступање од ограничења броја страница“) да једна од: „Страна мора унапред да тражи одобрење од судског већа да прекорачи ограничење броја страница

из овог Упутства и мора да пружи образложење о изузетним околностима које налажу прекорачење дужине поднесака“. Када се ове одредбе из Упутства о дужини поднесака и захтева од 16. септембра 2005. године примене на предмет ИТ-03-67-Р77.3, долази се до следећег закључка. У предмету ИТ-03-67-Р77.3 изузетне околности су очигледне. Пре свега, против проф. др Војислава Шешелја се већ води други поступак за непоштовање суда, иако му је у предмету ИТ-03-67-Р77.2 изречена незабележена, скандалозна и драконска казна затвора у трајању од 15 месеци, 24. јула 2009. године. Да би изузетне околности биле још очигледније, та незабележена, скандалозна и драконска казна затвора у трајању од 15 месеци је потврђена пресудом Жалбеног већа од 19. маја 2010. године. О каквој изузетној и скандалозној казни затвора се ради, најбоље показују бројни подаци из праксе МКСЈ у вези са непоштовањем суда. Тачније, у МКСЈ, у вези са непоштовањем суда, Анте Нобило је ослобођен, Бећа Бећај је осуђен на 4 месеца затвора, Домагој Маргетић на 3 месеца и 10.000 евра, Јосип Јовић на 20.000 евра, Маријачић и Ребић на по 15.000 евра, Батон Хацију на 7.000 евра, Коста Булатовић на 4 месеца (условно 2 године), Милан Вујин на 15.000 евра, Љубиша Петковић на 4 месеца, Симић и Аврамовић су ослобођени, Драган Јокић је осуђен на 4 месеца, Флоренс Артман на 7.000 евра, и коначно, у марту 2010. године у задњем случају у вези са непоштовањем суда пред МКСЈ, Зухдија Табаковић је осуђен на три месеца затвора. Дакле, када се анализирају ови подаци у контексту процеса за непоштовање суда, јасно је да случај проф. др Војислава Шешелја више него изузетан. Тачније, изузетне околности прате предмет ИТ-03-67-Р77.3 од самог његовог почетка. До сличног закључка се долази и када се примени повољнији метод за судије МКСЈ. Дакле, ако се не би рачунале изречене новчане казне за непоштовање суда и ослобађајуће пресуде у процесима за непоштовање суда пред МКСЈ, дошло би се, поново, до закључка који јасно показује да изузетне околности прате предмет ИТ-03-67-Р77.3. Или, ако се не рачунају изречене новчане казне и ослобађајуће пресуде, долази се до закључка да је просечна казна затвора изречена у МКСЈ у вези са процесима за непоштовање суда око три и по месеца затвора. Са друге стране, проф. др Војислав Шешелј је осуђен у предмету ИТ-03-67-Р77.2 на преко 4 пута већу казну затвора од просечне казне затвора која се изриче у МКСЈ када се ради о непоштовању суда! Скоро невероватан, али истинит податак. Дакле, само тај податак, уверљиво и без икакве разумне сумње, показује да постоје изузетне околности, управо на онај начин који предвиђа Упутство о дужини поднесака и захтева од 16. септембра 2005. године. Или, сваком неутралном и

разумном посматрачу је јасно да се ради о несумњивим изузетним околностима. Такође, судија Алфонсо Ори, који је одређен Налогом којим се мења судија, потписаним од стране председника МКСЈ Патрика Робинсона 6. јула 2010. године (у даљем тексту: Налог) да буде нови члан трочлане судске комисије која ће одлучивати поводом Захтева проф. др Војислава Шешеља за изузеће судија О Гон Квона и Кевина Паркера (у даљем тексту: Захтев за изузеће О Гон Квона и Кевина Паркера) је учествовао у тој пракси. Тачније, судија Алфонсо Ори је био председник Претресног већа у предмету ИТ-04-84-Р77.4 у случају Харачија и Морина (у даљем тексту: случај Харачија/Морина). Дана 17. децембра 2008. године донесена је пресуда Претресног већа у предмету ИТ-04-84-Р77.4 по којој је Харачија осуђен на 5 месеци затвора, а Морина на 3 месеца затвора за непоштовање суда. Дакле, Харачија и Морина су заједно добили у предмету ИТ-04-84-Р77.4 нешто мало више од 50% казне затвора коју је сам добио проф. др Војислав Шешељ у предмету ИТ-03-67-Р77.2! Такође, таква пресуда претресног већа којим је председавао судија Алфонсо Ори је донесена упркос чињеници да је Претресно веће на челу са истим тим судијом Оријем, закључило да је управо Харачија послао Морину да се састане са сведоцима у предмету против Рамуша Харадинаја и да им је чак том приликом претио подсећајући их да су „други сведоци који су у предмету Харадинај и други сведочили пред Међународним судом касније убијени“!¹ Са друге стране, проф. др Војислав Шешељ је осуђен на 15 месеци затвора због објављивања књиге у којој није откривено нити једно име заштићеног сведока, уз кључну напомену да је он заштићени сведок. Да би овај правни апсурд био још већи, проф. др Војислав Шешељ је осуђен за књигу коју, фактички, нити један судија МКСЈ није ни прочитао, јер око 93% књиге „Афера Хртковци и усташка курва Наташа Кандић“ није ни преведено на француски, нити на енглески језик! Тачније, судије МКСЈ које поступају у процесима за непоштовање суда не знају нити једну реч српског језика, али ипак су изrekli проф. др Војиславу Шешељу незабележену, изузетну и драконску казну затвора. Дакле, поново треба истаћи, ради се о изузетним околностима, незабележним у било ком другом случају у вези са непоштовањем суда пред МКСЈ. Или, ради се о дискриминаторној пракси у вези са процесима за непоштовање суда или примени двоструких стандарда у континуитету, у којој једну од главних улога има управо судија Алфонсо Ори. Овакав закључак потврђује и следеће поређење. Судија Алфонсо Ори је био председник

---

¹ www.icty.org/x/cases/contempt_xaracijja_morina

Претресног већа и у предмету ИТ-04-84-Р77.5 у случају Батона Хацијуа (у даљем тексту: случај Хацију). Тачније, Батон Хацију је осуђен од стране Претресног већа, чији је председник био судија Алфонсо Ори, на новчану казну од 7.000 евра, иако је Претресно веће, којим је председавао исти тај судија Алфонсо Ори, закључило да је Батон Хацију објавио чланак који „садржи право име сведока и да га описује као заштићеног сведока; да помиње претпостављено место становања сведока; те да помиње да се сведоково име налази на списку сведока који су требали да сведоче у пуној тајности против групе Рамуша Харадинаја“!² Тачније, ове скандалозне чињенице у вези са предметом ИТ-04-84-Р77.5 показују да је судија Алфонсо Ори, фактички, један од главних криваца што Рамуш Харадинај, општепознат у међународној јавности по физичкој елиминацији и застрашивању сведока Албанаца, никада није ни оптужен за непоштовање суда! О каквом се правном скандалу ради најбоље говори и чињеница да је 21. јула 2010. године Жалбено веће у предмету Тужилац против Рамуша Харадинаја, Идриза Балаја и Лахија Брахимаја било приморано да делимично укине ослобађајуће пресуде Рамушу Харадинају, Идризу Балају и Лахију Брахимају управо због застрашивања сведока. Ту пресуду о делимичном укидању ослобађајућих пресуда Рамушу Харадинају, Идризу Балају и Лахију Брахимају је прочитао, нико други до председник МКСЈ судија Патрик Робинсон који је, да би правни апсурд био још већи, потписао већ помињани Налог којим се мења судија у трочланој комисији у вези са Захтевом за изузеће судија О Гон Квона и Кевина Паркера! Тачније, управо у пресуди Жалбеног већа од 21. јула 2010. године коју је прочитао председник МКСЈ Патрик Робинсон се истиче да је постојало „озбиљно застрашивање сведока“ у предмету Тужилац против Рамуша Харадинаја, Идриза Балаја и Лахија Брахимаја.³ Те реченице потпуно деградирају судију Алфонса Орија, као професионалца и правника. Зато је несхватљиво да судију Алфонса Орија, који је фактички прелазео преко масовног застрашивања сведока у случајевима у вези са предметом Тужилац против Рамуша Харадинаја, Идриза Балаја и Лахија Брахимаја, председник МКСЈ поставља за члана трочлане судијске комисије која треба да размотри Захтев за изузеће О Гон Квона и Кевина Паркера! Или, то је скандалозно и несхватљиво са правне тачке гледишта. Овоме треба додати и следеће изузетне околности поводом постављања судије Алфонса Орија за члана трочлане судијске комисије која треба да размотри Захтев за изузеће О Гон Квона и Кевина

---

² www.icty.org/x/cases/contempt_haxiu

³ www.icty.org/x/cases/haradinaj

Паркера. Судија Алфонсо Ори је био председавајући Претресног већа и у предмету ИТ 95-14 Р77 у случају Маргетић. Тачније, Домагој Маргетић је 2007. године осуђен на 3 месеца казне затвора и плаћање 10.000 евра, иако је управо Претресно веће којим је председавао судија Алфонсо Ори закључило: „Објавивши списак сведока, Домагој Маргетић је такође испунио нужни *mens rea* елемента дела... у пропратним чланцима Домагој Маргетић је наглашавао како објављује поверљиве информације“.⁴ Дакле, још један доказ о непрофесионалности судије Алфонса Орија или о изузетним околностима увези са овим судијом.

2. Такође, изузетне околности (или, благо речено, чудне околности) прате и уручивање Налога проф. др Војиславу Шешељу. Налог је потписан од стране председника МКСЈ Патрика Робинсона 6. јула 2010. године. Међутим, Налог је на српском језику уручен тек 17. августа 2010. године у притворској јединици МКСЈ проф др Војиславу Шешељу. Налог има само две стране, укључујући и насловну. У том контексту, поставља се логично питање. Како је могуће да Налог од две стране није могао бити преведен у року од преко 40 дана? За такво поступање нема рационалног и уобичајеног оправдања. Оправдање не може бити ни одмор у МКСЈ, јер тај одмор није трајао 40 дана, већ само од 26. јула до 13. августа (уз могућност да се „претреси воде током судске паузе“).⁵ Дакле, ради се поново о изузетним околностима које прате постављање судије Алфонса Орија за члана трочлане судијске комисије која треба да размотри Захтев за изузеће судија О Гон Квона и Кевина Паркера. Зато, и опет то треба јасно истаћи, постављење судије Алфонса Орија мора бити размотрено детаљно и аргументовано.

3. Наравно, овим изузетним околностима треба додати и општепознате (и срамне) чињенице из предмета ИТ-03-67 које показују да је судија Алфонсо Ори учествовао у покушају судског убиства проф. др Војислава Шешеља у другој половини 2006. године. Тачније, судија Алфонсо Ори је имао једну од главних улога у покушају судског убиства проф. др Војислава Шешеља. У том контексту, општепознато је да је од 10. новембра до 8. децембра 2006. године, због покушаја наметања адвоката, проф. др Војислав Шешел био принуђен и да штрајкује глађу и од смрти га је, очигледно, спасила само интервенција руског Министарства спољних послова 6. децембра 2006. године, која је „охладила“ убилачке намере судије Алфонса Орија (и осталих судија). Треба подсетити и да су Алфонсо Ори (и остали) покушали да наметну фантомског

---

⁴ www.icty.org/x/cases/contempt_margetic

⁵ www.icty.org

адвоката проф. др Војиславу Шешелју по сваку цену и уз кршење чак и самог Статута МКСЈ (члан 21.) и таквих основних међународних извора као што је Европска конвенције за заштиту људских права и основних слобода (члан 6.) и као што је Међународни пакт о грађанским и политичким правима (члан 14.). Све то је покушано од стране судије Алфонса Орија без обзира што извесни Дејвид Хупер и Ван дер Спул никада у животу нису имали састанак са проф. др Војиславом Шешелјем, нити контактирали са њим, нити знали једну реч српског језика. Колико је безобзиран био судија Алфонсо Ори у том мрачном и срамном периоду показује и чињеница да је он хладокрвно држао статусне конференције у предмету ИТ-03-67 у периоду од 10. новембра до 8. децембра 2006. године, док се проф. др Војислав Шешелј буквално борио за живот! Алфонсо Ори је био председавајући судија на статусној конферецији од 22. новембра 2006. године када је проф. др Војислав Шешелј већ више од 10 дана штрајковао глађу. Алфонсо Ори је 27. новембра 2006. године започео квазиправни процес против проф. др Војислава Шешелја. Такође, 1. новембра је и физички избацио проф. др Војислава Шешелја из суднице само зато што се он усмено побунио против присуства наметнутог адвоката у судници. Тешко је рационално објаснити такву неуобичајену мржњу, безосећајност и острашћеност судије Алфонса Орија према проф. др Војиславу Шешелју.

4. Дакле, када се све ово има у виду, доћи ће се до закључка да постоје изузетне околности које потпадају под Упутство о дужини поднесака и захтева од 16. септембра 2005. године. У том контексту евидентних и лако доказивих изузетних околности, проф. др Војислав Шешелј жели детаљно да образложи све чињенице и кршења права од стране судије Алфонса Орија које су га навеле да поднесе Захтев за изузеће судије Алфонса Орија. Или, поступање Алфонса Орија према проф. др Војиславу Шешелју показује да је он пристрасан. Тачније, гаји неку врсту рационално необјашњиве личне мржње и ватрене жеље за осветом, након неуспелог покушаја судског убиства проф. др Војислава Шешелја у коме је управо судија Алфонсо Ори био један од главних актера. Таква непримерена осећања зе судије међународног суда су, такође, врста изузетних околности. Проф. др Војислав Шешелј жели, у том смислу, да изнесе детаљну аргументацију и зато изричито захтева да се примени (иако то не захтева правило 15. Правилника МКСЈ) Упутство о дужини поднесака и захтева од 16. септембра 2005. године, под (Ц)(7), испод наслова „Дужина“ и наслова „Одступање од ограничења броја страница“.

II. Контекст подношења Захтева проф. др Војислава Шешеља за изузеће судије Алфонса Орија

5. Конкретни правни разлози и правни контекст због којих се подноси Захтев за изузеће судије Алфонса Орија су очигледна повезаност предмета бр. ИТ-03-67-Р77.3 и мрачних и општепознатих дешавања у предмету бр. ИТ-03-67 из 2006. године. Такође, правни разлог је и издавање (након покушаја судског убиства проф. др Војислава Шешеља у коме је је судија Алфонсо Ори био један од главних актера) књига проф. др Војислава Шешеља о судији Алфонсу Орију. Тачније, покушај судског убиства проф. др Војислава Шешеља у коме је судија Алфонсо Ори био један од главних учесника у предмету ИТ-03-67 је изазвао (разумљив и очекиван) закључак проф. др Војислава Шешеља о пристрасности и личној мржњи судије Алфонса Орија према њему. Или, некритичко прихватање квазиправних тврдњи Тужилаштва у предмету ИТ-03-67 усмерених против проф. др Војислава Шешеља и убиствени покушај наметања извесног Дејвида Хупера за адвоката у предмету ИТ-03-67 у 2006. години имао је за последицу сасвим разумљиву реакцију проф. др Војислава Шешеља. Након покушаја судског убиства у којем је је судија Алфонсо Ори био један од главних актера, проф. др Војислав Шешел је објавио књигу са насловом у којем се помиње судија Алфонсо Ори. Тачније, у другој половини 2006. године је објављена књига проф. др Војислава Шешеља под насловом „Холандски курвин син Алфонсо Ори“.⁶ Наравно, сваком непристрасном и разумном посматрачу је јасно да ће издавање књиге проф. др Војислава Шешеља о судији Алфонсу Орију под претходно наведеним (оштрим) насловом, свакако, код овог судије изазвати још већу пристрасност (али и жељу за осветом) и мржњу према проф. др Војиславу Шешељу. Тачније, и то треба отворено нагласити, издавање књиге проф. др Војислава Шешеља о судији Алфонсу Орију под насловом „ Холандски курвин син Алфонсо Ори “ је, у суштини, уништило било какву могућност (ако је уопште и постојала) да судија Алфонсо Ори буде непристрасан и неутралан у новом предмету ИТ-03-67-Р77.3. У том контексту, треба и то истаћи, реакције на књигу говоре и о превеликој сујети појединих судија МКСЈ. Или, говоре о превеликој сујети и пристрасности судија (која често прераста у ватрену личну мржњу према оптуженом, који се скоро 8 година налази у притвору МКСЈ). У том контексту, преплитања огромне сујете и грубог занемаривања професионалне дужности је било и

---

⁶ Шешел В. "Холандски курвин Афонсо Ори" ,Српска радикална странка , Београд, 2006.

могуће да у предмету ИТ-03-67 дође до правног апсурда и својеврсног скандала, који је довео до мрачног и суровог судског покушаја убиства 2006. године проф. др Војислава Шешеља. У том процесу судија Алфонсо Ори је био један од главних актера. Тај убилачки процес, који се може упоређивати, по својим слабо скривеним мотивима, само са процесом против Јозефа К. у задњем поглављу те књиге под називом „Крај“⁷, у којем се описују мрачне и застрашујуће сцене попут оне: „Али на К.-ов грклан се спустише руке једног од господе“, је уз судско убиство председника СРЈ Слободана Милошевића, највећа мрља у раду и онако проблематичног Трибунала у Хагу. Не може се, дакле, занемарити чињеница да је судија Алфонсо Ори учествовао у мрачном и суровом судском покушају убиства проф. др Војислава Шешеља. То је правни контекст у којем треба посматрати Налог. Такође, када се претходно узме у обзир, долази се до закључка да су књиге и говори главни „грех“ проф. др Војислава Шешеља пред МКСЈ. Његови греси нису објављивање имена заштићених сведока, као што је то урадио хрватски новинар Маргетић, или убијање и рањавање сведока, као што то радио Рамуш Харадинај (а бележила Карла дел Понте у мемоарима⁸). „Грех“ проф. др Војислава Шешеља су наслови његових књига. Наслови који вређају нечије превелике сујете. Сујете оних, као што је судија Алфонсо Ори. То је врста судија која по правилу занемарују своје основне професионалне дужности. Дужности и стандарде који су прописани управо у Правилнику МКСЈ, правилу 14., под насловом „Свечана изјава“, који обавезују судије да „часно, верно и непристрасно врше своју дужност“. Међутим, када се занемаре ове дужности из правила 14. Правилника, онда све постаје могуће. И покушај судског убиства притвореника само зато жели да се брани сам. У том контексту, преплитања сујете, професионалне дужности и средњевековног суђења књигама, насловима и притвореницима који желе да се бране сами, неће бити изненађење, ако се једног дана јавно објави изјава, после издавања неких нових мемоара, препуних накнадних истина и памети (дакле, мемоара сличних онима које је написала Карла дел Понте), да је Налог донесен само да би се судији Алфонсу Орију омогућило да се освети проф. др Војиславу Шешељу због предмета ИТ-03-67. У том смислу неопходног откривања истине, подноси се Захтев за изузеће судије Алфонса Орија. Тачније, подноси се да би се спречило да предмет ИТ-03-67-Р77.3 већ на самом свом почетку постане полигон за освету и квазиправно иживљавање судије Алфонса Орија због издавања књиге под насловом „Холандски курвин син Алфонсо Ори“ и

---

⁷ Кафка Ф. "Процес" Стубови културе, Београд, 2002. стр. 189-193.

⁸ Дел Понте К. "Госпођа тужитељица" Вуубоок, Сарајево, 2008.

неупелог покушаја судског убиства из 2006. године. У том смислу, испољавање прекомерне сујете и занемаривање дужности и стандарда који су прописани управо у Правилнику МКСЈ и правилу 14. под насловом „Свечана изјава“ који обавезују судије да „часно, верно и непристрасно врше своју дужност“, јасно је да судију Алфонса Орија треба изузети из процеса у вези са предметом ИТ-03-67-Р77.3. Такође, у овом уводном правном контексту, треба нагласити и следеће у вези са насловом књиге „Холандски курвин син Алфонсо Ори“. Тај наслов се мора сагледавати у оквиру предмета ИТ-03-67, (или судског покушаја убиства проф. др Војислава Шешеља 2006. године, у којем је судија Алфонсо Ори био један од главних актера). Ван тог контекста, тај наслов би можда могао да се посматра као једна врста личног обрачуна проф. др Војислава Шешеља са судијом Алфонсом Оријем. Међутим, то није тачно. Ако се сагледа целина у вези са предметом ИТ-03-67, онда се долази до закључка да су наслови само реакција на покушај судског убиства проф. др Војислава Шешеља 2006. године, у којем је судија Алфонсо Ори био један од главних саучесника. Треба истаћи и да се у ставу 1. члана 10. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода истиче: „Свако има право на слободу изражавања. Ово право укључује слободу поседовања сопственог мишљења, примања и саопштавања информација и идеја без мешања јавне власти и без обзира на границе“. Такође, и пракса Европског суда за људска права, заснована на тумачењу члана 10. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, даје за право проф. др Војиславу Шешељу да својим књигама даје оштрије и неуобичајене наслове. На пример, Европски суд је закључио у случају *Bergens Tidende* и други против Норвешке 2. маја 2000. године: „Суд подсећа на основну улогу коју штампа има у демократском друштву... Поред тога, Суд има на уму чињеницу да се у новинарској слободи може прибећи извесном степену претеривања, или чак провокацијама... “ Дакле, наслов попут „Холандски курвин син Алфонсо Ори“ није злоупотреба слободе изражавања. Тај наслов је у директној вези са мрачним, нељудским и суровим судским покушајем убиства проф. др Војислава Шешеља из 2006. године, у којем је је судија Алфонсо Ори био један од главних учесника. Дакле, проф. др Војислав Шешељ има право да свим својим књигама, у складу са слободом изражавања коју му гарантује члан 10. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода и пресуде Европског суда за људска права, даје наслове какве год он хоће. Може, чак, својим књигама да даје и оштрије наслове од претходно цитираних. Са друге стране, једини ограничавајући услов за проф. др Војислава Шешеља и наслове његових књига је да у насловима књига (и њиховом садржају) нема позивања на

вршење кривичних дела. Зато треба истаћи, већ у овом делу Захтева за изузеће судије Алфонса Орија, да у књизи „Холандски курвин син Алфонсо Ори“ нема позивања на насиље. Са друге стране, треба истаћи и следеће. Да ли се неке свиђају ти наслови, или да ли је неко увређен због њих, није питање због којег треба омогућити постављање за члана трочлане судске комисије некаквог судију/осветника. Тачније, није трочлана судска комисија место са којег ће се вршити освета над проф. др Војиславом Шешељем. Тачније, МКСЈ не треба да буде лоша копија суда којег је описао Кафка. Напротив, МКСЈ би требао да буде озбиљан међународни суд, а не надреални суд у неком провинцијском месту са почетка двадесетог века, где постоји подела на подобне и неподобне оптужене, која се заснива на утицају оних који финасирају МКСЈ. У МКСЈ се доносе озбиљне казне. Такође, у МКСЈ се људи држе и по скоро 8 година у притвору а да им се не окончава суђење. У МКСЈ су људи принуђени да штрајкују глађу да би изборили своја основна људска права. У МКСЈ људи умиру у притвору. Дакле, по својим казнама, то је озбиљан суд, а не полигон за квазиправно експерментисање и амнестирање „несташлука“ терориста са Косова и Метохије, који убијају чак и своје сународнике Албанце ако су незгодни сведоци са једне стране, и иживљавање судија/осветника над људима којима је једини грех што су хтели сами да се бране у судском процесу, са друге стране. Дакле, када се све претходно изнето има у виду, може се закључити следеће. МКСЈ и његове судије треба да покажу макар онај минимум толеранције и уважавања права на слободу изражавања која постоји у модерном свету. Или, британски новинар Хачинс није никада одговарао због речи о Жаку Шираку из следећег цитата: „На страници 'Слободно мишљење', 'Вол стрит џорнал' објављује речи британског новинара Кристофера Хачинса који Жака Ширака назива 'пацовом који урла' и који је спреман да Француску претвори у 'Садамовог макроа'“.⁹ Дакле, ако МКСЈ није у стању да покаже макар минимум професионалности, или ако није у стању да спречи лични рат судије Алфонса Орија због издавање књига о њему и неуспелог покушаја наметања адвоката по цену живота из 2006. године, онда о непристрасности и неутралном суђењу не може бити речи у предмету ИТ-03-67-Р77.3. Зато први корак ка показивању озбиљности и професионалности МКСЈ у складу са правилом 14. Правилника МКСЈ у предмету ИТ-03-67-Р77.3 треба да буде изузеће сујетног и осветољубивог судије Алфонса Орија из трочлане судске комисије.

---

⁹ "Ка царству добра или апокалипсе", приредио Ивановић Ж., "Филип Вишњић", Београд, 2003. стр.174.

III. Правни основ Захтева проф. др Војислава Шешеља за изузеће судије Алфонса Орија

6. Правни основ Захтева за изузеће судије Алфонса Орија су, пре свега, одредбе Статута МКСЈ и Правилника МКСЈ. Тачније, чланом 13. Статута прописано је да судије морају бити непристрасне особе високих моралних квалитета. Нажалост, судија Алфонсо Ори је далеко од тог стандарда. Тачније, судија Алфонсо Ори је пристрасан, осветољубив и острашћен. У том смислу, као што је већ претходно изнето, посебно је уочљива острашћеност судије Алфонса Орија после издавања књига о њему и неуспелог покушаја судског убиства проф. др Војислава Шешеља 2006. године, у којем је судија Алфонсо Ори био један од главних извршилаца. Са друге стране (у том контексту), треба истаћи да се посебан нагласак у правилу 12. Правилника МКСЈ ставља на поштовање међународног права и људских права. Конкретно, у правилу 12. Правилника МКСЈ се прецизира: „Сталне судије и судије *ad litem* морају бити непристрасне и честите особе високих моралних квалитета које поседују квалификације потребне за избор на највише правосудне функције у земљи из које долазе. Приликом одређивања укупног састава судских већа и селекција претресних већа, дужна пажња посвећује се искуству судија у кривичном и међународном праву, укључујући међународно право и људска права“. Дакле, судије не смеју бити осветољубиве, сујетне и пристрасне, као што је судија Алфонсо Ори. Судије не смеју да крше међународне одредбе о људским правима, и то не само због члана 10. Европске конвенције о заштити људских права и основних слобода, већ и због других међународних правних извора. Судије морају да имају у виду и Међународни пакт о грађанским и политичким правима. Конкретно, став 2. члана 19. Међународног пакта о грађанским и политичким правима у којем се прописује: „Свако лице има право на слободу изражавања“, као и став 1. члана 14.: „Сви су једнаки пред судовима и судовима правде. Свако лице има право да његов случај буде расправљан правично и јавно пред надлежним, независним и непристрасним судом“. У контексту наставка острашћеног личног рата, који очигледно води још од 2006. године против проф. др Војислава Шешеља судија Алфонсо Ори, због издавања књиге о њему и неуспелог покушаја судског убиства проф. др Војислава Шешеља 2006. године, у којем је судија Алфонсо Ори био један од главних актера. Треба подсетити и да се у члану 21. Статута МКСЈ оптуженом гарантује правично и јавно суђење. Тачније, у члану 21. Статута

МКСЈ наглашава се да право оптуженог на правично суђење представља основно људско право које у себи садржи и право оптуженог да му се суди пред независним и непристрасним судом. Истим, 21. чланом Статута МКСЈ је заштићено и гарантовано, као неприкосновено, право оптуженог да се сам брани. Гарантује се и вођење процеса на језику који оптужени разуме (дакле, у правилу 21. Правилника МКСЈ поново је нагласак, као и у члану 13. Статута МКСЈ, на поштовању међународног права и људских права). Такође, у члану 21. Статута МКСЈ се таксативно прописује (1): „Све особе су равноправне пред Међународним судом“. (2): „Приликом решавања по оптужбама против оптуженог, он има право на правично и јавно суђење...“. (3): „Оптужени се сматра невиним све док му се не докаже кривица...“. Међутим, већ после првог читања ових одредби, постаје јасно да оне неће бити гарантоване од стране осветољубивог и сујетног судије Алфонса Орија када се ради о проф. др Војиславу Шешељу и предмету ИТ-03-67-Р77.3. Судија Алфонсо Ори је то убедљиво показао 2006. године. Такође, правило 15. Правилника МКСЈ прописује да судија који има лични интерес у предмету, или који с тим предметом има, или је имао икакве везе које би могле утицати на његову непристрасност, не сме да учествује у првостепеном или жалбеном поступку у том предмету. Са друге стране, јасно је да судија Алфонсо Ори има лични интерес у предмету ИТ-03-67-Р77.3 након издавања књиге о њему. Такође, јасно је да судија Алфонсо Ори има лични интерес у предмету ИТ-03-67-Р77.3 након неуспелог покушаја судског убиства проф. др Војислава Шешеља 2006. године, у којем је судија Алфонсо Ори био један од главних учесника. Зато се у Захтеву за изузеће судије Алфонса Орија тражи примењивање следеће процедуре. У правилу 15. Правилника превиђа се да у случају да се утврди да је судија пристрасан, председник МКСЈ треба да именује другог судију који ће га заменити у поступку, а трочлана судијска комисија која је формирана Налогом је управо део поступка у вези са предметом ИТ-03-67-Р77.3. Дакле, Захтевом за изузеће судије Алфонса Орија се тражи да се он потпуно одстрани из предмета ИТ-03-67-Р77.3, укључујући и учешће у трочланој комисији. Исто тако, у контексту правила 12. Правилника МКСЈ, али и у контексту одредби Статута МКСЈ, Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и Међународног пакта о грађанским и политичким правима, Захтев за изузеће судије Алфонса Орија који је поднео проф. др Војислав Шешељ се у потпуности ослања на процедуру прописану у МКСЈ. Тачније, у правилу 15. Правилника МКСЈ се прецизно одређује (А), (и то се, наравно, имало у виду приликом подношења Захтева за изузеће судије Алфонса Орија): „Судија који има лични интерес

у предмету, или који с тим предметом има, или је имао икакве везе које би могле утицати на његову непристрасност, не сме да учествује у првостепеном или жалбеном поступку у том предмету. Он ће се у таквом случају повући, а председник ће за тај предмет именовати другог судију“. Коначно, у том контексту, сваком непристрасном и неострашћеном посматрачу је јасно да постоји и директна веза између предмета ИТ-03-67 и предмета ИТ-03-67-Р77.3. Довољно је само да се прочитају ознаке за ова два предмета. Или, једино се може тврдити да то није тачно ако се докаже да проф. др Војислав Шешељ није исти онај оптужени у оба предмета и да Алфонсо Ори из предмета ИТ-03-67 није исти онај судија који треба да буде члан трочлане судијске комисије у предмету ИТ-03-67-Р77.3. Дакле, за такво просто и разумно закључивање није потребно чак ни претходно правничко знање. Довољна је само општа писменост и непристрасан приступ. Зато би судија Алфонсо Ори, ако је заиста непристрасан и неострашћен, требао сам да се повуче из предмета ИТ-03-67-Р77.3. Такође, он би требао да се повуче и због правних одредби на којима се заснива Захтев за изузеће судије Алфонса Орија (те одредбе му у суштини и дају шансу да избегну даљу правну дискредитацију).

7. У оквиру свега претходно наведеног може се закључити следеће. Да би се обезбедили услови да се у складу са Статутом МКСЈ и Правилником МКСЈ (али и у складу са Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода и Међународним пактом о грађанским и политичким правима) поштује право на фер и правично суђење у предмету ИТ-03-67-Р77.3 против проф. др Војислава Шешеља, неопходно је да се изузме судија Алфонсо Ори из трочлане судијске комисије (или, судија Алфонсо Ори би требало сам да се повуче, ако хоће да сачува свој професионални кредибилитет). У сваком случају, критеријуми за изузеће судије Алфонса Орија треба да буду засновани на правним стандардима које прописује међународно право и Правилник МКСЈ и Статут МКСЈ: 1. Судија мора бити изузет ако се покаже да постоји стварна пристрасност 2. Неприхватљив утисак пристрасности постоји: ако је судија страна у поступку, ако има интерес у исходу предмета, или ако ће одлука судије довести до унапређења неког захвата у којем судија учествује заједно са једном од страна, или, 3. ако би околности код разумног и добро обавештеног посматрача изазвале разуман страх од пристрасности. Тачније, очигледна пристрасности судије Алфонса Орија подрива поверење у спровођење правде у МКСЈ. Зато он не може бити судија у предмету ИТ-03-67-Р77.3, тачније не може бити члан трочлане комисије.

IV. Чињенични наводи као основа Захтева проф. др Војислава Шешеља за изузеће судије Алфонса Орија или чињенице које су доказ за очигледну пристрасност Алфонса Орија у предмету ИТ-03-67-Р77.3

IV-1. Неуспели покушај судског убиства проф. др Војислава Шешеља 2006. године у којем је судија Алфонсо Ори био један од главних актера.

8. Дана 21. августа 2006. године, Претресно веће којим је председавао судија Алфонсо Ори је донело Одлуку о додели браниоца у предмету ИТ-03-67. То је био почетак задње фазе покушаја судског убиства проф. др Војислава Шешеља. Да би оправдало кршење самог Статута МКСЈ (члан 21.) и Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (члан 6.) и Међународног пакта о грађанским и политичким правима (члан 14.) Претресно веће I, којим је председавао судија Алфонсо Ори, се у параграфу 30 Одлуке о додели браниоца у предмету ИТ-03-67 од 21. августа 2006. године, позвало на изјаву проф. др Војислава Шешеља да намерава да „растури Хашки трибунал, тако да се ни холандска краљица неће извући читава“.¹⁰ Дакле, у суштини, духовита изјава о холандској краљици у којој нема никаквог позивања на насиље проф. др Војислава Шешеља, или изјава усамљеног притвореника који годинама није изашао на слободу се наводно тумачи као угрожавање моћног Хашког трибунала који сваке године добија стотине милиона долара од УН и других донатора. Такође, духовита изјава једног обесправљеног притвореника који годинама није изашао на слободу и у којој нема никаквог позивања на насиље, угрожава, по квазиправном тумачењу судије Алфонса Орија, наводно и само државу Холандију која је међу 20 најразвијенијих држава у свету са БДП-ом од преко 600 милијарди долара и која само за војску издваја око 1,6% од тог огромног БДП, или неколико милијарди долара! Најблаже речено, срамно и неозбиљно закључивање судије Алфонса Орија! Ако је већ требао да смисли неки разлог за брутално кршење самог Статута МКСЈ (члан 21.) и Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода (члан 6.) и Међународног пакта о грађанским и политичким правима (члан 14.), онда је требало да се више потруди и да наведе неки разлог који би деловао макар мало озбиљније. У истом неозбиљном и злонамерном стилу, судија Алфонсо Ори у параграфу 30 Одлуке о додели браниоца у предмету ИТ-03-67 од 21. августа 2006. године наводи као разлог за

---

¹⁰ Одлука о додели браниоца у предмету ИТ-03-67 од 21.9.2006., пар.30.

кршење Статута МКСЈ и Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и Међународног пакта о грађанским и политичким правима, наслове књига проф. др Војислава Шешеља о Карли дел Понте, Теодору Мерону и Џефрију Најсу. Дакле, то је још један доказ за тврдњу из претходних делова овог Захтева за изузеће судије Алфонса Орија, да се главна „кривица“ проф. др Војислава Шешеља која је „утврђена“ у МКСЈ, састоји у насловима његових књига. Тачније, када се анализира Одлука о додели браниоца у предмету ИТ-03-67 од 21. августа 2006. године јасно је да је један од родоначелника те квазиправне и бесмислене теорије управо острашћени и злонамерни судија Алфонсо Ори. У сличном квазиправном стилу је и објашење из параграфа 31 Одлуке о додели браниоца у предмету ИТ-03-67 од 21. августа 2006. године. Тачније, острашћени Алфонсо Ори је као председавајући Претресног већа I потписао и следећу бесмислицу: „Садржина писмених поднесака оптуженог посебно је значајана како би се разумело како ће се он вероватно понашати током преосталог дела поступка“. Дакле, судија Алфонсо Ори уводи нови вид кривице, „будућу кривицу“! Зато Алфонсо Ори превентивно делује и уз кршење Статута МКСЈ и Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и Међународног пакта о грађанским и политичким правима намеће проф. др Војиславу Шешељу браниоца који не зна ни једну реч српског језика! Невероватно, али и срамно. Исти стил и начин квазиправног закључивања који уводи „будућу кривицу“, судија Алфонсо Ори примењује и у параграфу 38 Одлуке о додели браниоца у предмету ИТ-03-67 од 21. августа 2006. године. Алфонсо Ори пише: „По мишљењу већа, та изјава је фактор који треба узети у обзир при оцени вероватног понашња оптуженог у току суђења“. Опет „будућа кривица“! Да би све било у духу средњег века, у параграфу 25 Одлуке о додели браниоца у предмету ИТ-03-67 од 21. августа 2006. године Алфонсо Ори (готово са мисионарским заносом) поручује притворенику, који се већ тада годинама налазио у притвору МКСЈ: „Судница је свето место!“. Када се овако еуфорично и средњевековно понашање има у виду, онда није никакво изненађење што је проф. др Војислав Шешељ приметио да постоје сличности између неких давно прохујалих времена и рада МКСЈ. Али, судија Алфонсо Ори и то користи за кршење Статута МКСЈ и Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода и Међународног пакта о грађанским и политичким правима и у параграфима 34 и 35 Одлуке о додели браниоца у предмету ИТ-03-67 од 21. августа 2006. године наводи, у стилу који веома подсећа на стил прерано сазрелог ученика који разговара са наставницом о понашању других ученика у дворишту: „Изјавио је да одећу судија у судници сматра неприкладном јер,

по њему, личи на католичку инквизицију или униформе немачког СС или Гестапоа... Он је упорно наставио са таквим тврдњама и након што је претпретресни судија саопштио да одећа судија неће бити промењена и недавно, 31. јула 2006. године поновио је те изразе“. Било би смешно да није трагично. У параграфу 39 Одлуке о додели браниоца у предмету ИТ-03-67 од 21. августа 2006. године судија Алфонсо Ори наводи још један „страшан“ грех проф. др Војислава Шешеља због којег му треба наметнути адвоката по сваку цену: „Оптужени је најпре одбијао да прихвати лап-топ компјутер или писаћу машину зато што се 'боји...да...га не стресе струја'. Иако је на оптуженом да одлучи да ли жели да и даље руком пише своје поднеске, расипање времена таквим очигледним неоправданим образложењима своди се на обесно и опструктивно понашање. Оптужени сада каже да неће да користи компјутер зато што нема довољног знања о тој технологији и зато му је лакше да се концентрише када пише оловком на папиру. Он сада, такође, тврди да због тога што има слаб вид не може дуже времена да чита текст на монитору компјутера“. Дакле, у суштини, судија Алфонсо Ори тврди да треба наметнути адвоката проф. др Војиславу Шешељу и прекршити Статут МКСЈ и основне међународне изворе, као што су Европска конвенције за заштиту људских права и основних слобода и Међународни пакт о грађанским и политичким правима, зато што проф. др Војислав Шешељ нема идеалан вид и због тога што носи наочаре! Трагикомично и бесмислено, али истинито и изгледа једино могуће када се ради и квазиправним конструкцијама чији је аутор судија Алфонсо Ори. У истом бесмисленом стилу, судија Алфонсо Ори у параграфу 40 наводи још један квазиправни разлог за кршење Статута МКСЈ и познатих међународних извора као што су Европска конвенције за заштиту људских права и основних слобода и Међународни пакт о грађанским и политичким правима. Проф. др Војиславу Шешељу треба наметнути адвоката по сваку цену јер: „Поред тога, на почетку претпретресног поступка, оптужени је пред Претресним већем II покренуо питање свог одбијања да носи панцирни прслук, што изискују разлози безбедности приликом његовог трансфера у ПЈУН и из њега“. Дакле, у суштини, судија Алфонсо Ори тврди да треба наметнути адвоката проф. др Војиславу Шешељу зато што је покренуо питање ношења панцира приликом транспорта из притвора до суднице и назад! Тешко је озбиљно ово коментарисати. Дакле, иако проф. др Војислав Шешељ није одбио да носи панцир, већ је само покренуо питање у вези са тим поступком (који се не одвија у судници), судија Алфонсо Ори закључује да је то довољан разлог да се прекрше најзначајније одредбе о људским правима које гарантују право оптуженог да се брани сам у судници. Ово већ

подсећа на односе који владају у афричким џунглама где важи само право јачег. Да би правни апсурд био још већи, судија Алфонсо Ори у параграфу 40 посредно признаје да је те 2006. године „случај панцир“ био потпуно неважан за предмет ИТ-03-67 јер проф. др Војислав Шешел годинама „више није покретао то питање пред већем“. Дакле, по судији Алфонсу Орију, довољно је било само то што је проф. др Војислав Шешел једном за 3 године поставио питање ношења панцира од притворске јединице до суднице и да му се заувек суспендују права која му гарантују основне међународне конвенције. Према квазиправном тумачењу судије Алфонса Орија изнетом, такође, у параграфу 40, проф. др Војиславу Шешелу је требало наметнути браниоца по сваку цену и зато што је једном у три године захтевао да се на правно примеренији начин регулише издавање виза његовој породици: „Оптужени је, исто тако, својевремено категорично одбијао да чланови његове породице поднесу захтеве за издавање виза како би га посетили у ПЈУН, захтевајући уместо тога да им те визе издају Уједињене нације“. Дакле, према судији Алфонсу Орију, проф. др Војиславу Шешелу је требало наметнути адвоката по сваку цену зато што је тврдио да је МКСЈ суд УН! Такође, у истом стилу, у параграфу 43 Одлуке о додели браниоца у предмету ИТ-03-67 од 21. августа 2006. године судија Алфонсо Ори као разлог за наметање адвоката наводи продужавање изолације проф. др Војислава Шешела од стране Секретаријата у мају 2004. године. О каквој се бесмисленој аргументацији судије Алфонса Орија ради говоре само две чињенице или одговори на два питања која се постављају сваком разумном и неутралном посматрачу када чита бесмислице судије Орија. Како продужавање изолације из 2004. године (нехумана изолација проф. др Војислава Шешела је иначе трајала од децембра 2003. године до јуна 2004. године) може бити релевантна за процес који треба да почне крајем 2006. године? Или, како је могуће да судија Ори као релевантан разлог за наметање адвоката проф. др Војиславу Шешелу наводи бесмислену формулацију Секретаријата из маја 2004 . године по којој је неопходна потпуна и нехумана изолација проф. др Војислава Шешела јер су заказани председнички избори у Србији? Очигледно је да за судију Алфонса Орија проф. др Војислав Шешел није оптужени кога штити претпоставка невиности. Не, проф. др Војислав Шешел је за судију Алфонса Орија унапред крив. Крив је за све што се десило, или што ће се десити на просторима бивше Југославије, без обзира што кривица проф. др Војислава Шешела није доказана, без обзира што суђење тада није ни почело, без обзира што се он у том тренутку налазио у притвору скоро 4 године. Када се ово

има у виду, сваком разумном, обавештеном и неутралном посматрачу је јасно да судија Алфонсо Ори не може да одлучује ни по једном захтеву проф. др Војислава Шешеља.

9. У сличном стилу у параграфу 60 Одлуке о додели браниоца у предмету ИТ-03-67 од 21. августа 2006. године судија Алфонсо Ори фактички окривљује проф. др Војислава Шешеља зато што није, радосно и добровољно, прихватио кршење свог права да се брани сам! Тачније проф. др Војислав Шешељ је по тумачењу судије Алфонса Орија наводно крив јер није, добровољно и радосно, прихватио првог наметнутог адвоката извесног Лазаревића 2003. године и другог Ван дер Спула, и чак се „усудио“ да изјави тим поводом: „Ја никада с њим нећу имати никаквог контакта, ја га са моралног аспекта дубоко презирем као човека и нећу да знам за њега“. Ове конструкције Орија је тешко озбиљно коментарисати, само се може приметити и да оне прелазе по својој бесмислености границе квазиправних процеса које је описао Јозеф Кафка.

8. У параграфу 64 Одлуке о додели браниоца у предмету ИТ-03-67 од 21. августа 2006. године судија Алфонсо Ори наводи да проф. др Војиславу Шешељу треба наметнути адвоката по сваку цену и зато што је написао да Тужилаштво врши притисак на сведоке у предмету ИТ-03-67. Колико је ово била олака, злонамерна и неистинита конструкција судије Алфонса Орија показују следеће (актуелне) чињенице. Прва, управо је у августу 2010. године покренута истрага због вршења притиска од стране истражитеља Тужилаштва у предмету ИТ-03-67. О том правном скандалу и покретању истраге је писао чак и „Гардијан“ 19. августа 2010. године. Такође, таква врста истраге је покренута први пут после 17 година рада МКСЈ. Дакле, судија Алфонсо Ори је спекулисао само да би наметнуо адвоката проф. др Војиславу Шешељу по сваку цену. Са друге стране, треба поново истаћи, у међувремену, судија Алфонсо Ори је изгубио сваки морални кредибилитет да разматра или да пише о застрашивању сведока после срамних пресуда претресних већа на чијем је челу био у случајевима повезаним са предметом Тужилац против Харадинаја и осталих, као што су случај Харачија/Морина, и случај Хацију (о чему је писано у претходним деловима).

10. Из претходно наведеног се може закључити следеће. Када се прочитају наведене квазиправне и бесмислене конструкције судије Алфонса Орија из Одлуке о додели браниоца у предмету ИТ-03-67 од 21. августа 2006. године, остаје, благо речено, мучан утисак. Такав утисак не може променити ни примена познате латинска изрека „*vertere seria ludo*“. Тачније, квазиправне реченице и бесмислене конструкције судије Алфонса Орија би можда биле и смешне (а не трагикомичне) да иза њих није стајала убиствена

намера судије Алфонса Орија да се проф. др Војиславу Шешељу наметне адвокат по сваку цену, (чак и ако то значи да проф. др Војислав Шешел мора да умре у притворској јединци МКСЈ).

11. У том контексту, треба подсетити и на следеће чињенице које доказују непрофесионалност и острашћеност судије Орија. Наметање адвоката против воље оптуженог у супротности је са праксом Комитета за људска права УН, тачније, са ставовима поводом Представке бр 526/1993, „Мајкл и Брајан Хил против Шпаније”. Дакле, са чувеним ставовима Комитета за људска права УН из параграфа 14 у коме пише: „Комитет подсећа на то да г. Мајкл Хил инсистира на томе да је хтео сам да се брани уз помоћ преводиоца и да је суд одбио његов захтев. Држава уговорница је одговорила... да је Шпанија признала право на „личну одбрану” у складу са Пактом и Европском конвенцијом о људским правима, али да такву одбрану треба да води способан заступник, кога по потреби плаћа држава, чиме је признала да њено законодавство не допушта оптуженом да се лично брани, као што то предвиђа Пакт. Комитет сходно томе закључује да право Мајкл Хила да се сам брани није поштовано, противно члану 14, ст. 3(д) Пакта”. Када се ово прочита, више је него јасно колико је важно право на самозаступање у савременом међународном праву. Ту чињеницу зна сваки студент прве године Правног факултета (чак и онај просечних способности). Али, судија Алфонсо Ори је као председавајући Претресног већа које је донело скандалозну и срамну Одлуку о додели браниоца у предмету ИТ-03-67 од 21. августа 2006. године искључиво због мржње према проф. др Војиславу Шешељу занемарио те општепознате чињенице. То су, у суштини, чињенице о судији Орију које се не могу оспорити.

12. У том смислу, треба подсетити и на још неке догађаје из 2006. године. Проф. др Војислав Шешел је и 14. септембра 2006. године поднео Захтев да Колегијум МКСЈ изузме и повуче судију Алфонса Орија из претресног и жалбеног поступка у предмету против проф. др Војислава Шешеља (у даљем тексту: Захтев за изузеће судије Алфонса Орија из 2006. године). Већ тада, у Захтеву за изузеће судије Алфонса Орија из 2006. године се наводе све повреде основних права проф. др Војислава Шешеља у предмету ИТ-03-67 од 3. маја 2006. године до септембра 2006. године (или од датума када је Претресном већу у предмету ИТ-03-67 почео да председава судија Алфонсо Ори). Посебно се истичу у три срамне одлуке. Одлука од 19. јуна 2006. године којом је суспендовано Упутство о дужини поднесака и захтева од 16.9.2005. године, само у предмету ИТ-03-67, Одлука од 4. јула 2006. године о форми обелодањивања којом је прекршено право проф. др Војислава Шешеља да буде обавештаван на српском језику

и у писменој форми. И, наравно, мрачна, срамна и смртоносна Одлука о додели браниоца у предмету ИТ-03-67 од 21. августа 2006. године (која је претходно детаљно анализирана). Такође, у Захтеву за изузеће судије Алфонса Орија из 2006. године се наводи да је он био у периоду од 1995. до 1997. године један од партнера у холандској адвокатској комори Владимиров и Спонг. Тада је обављао дужност сабраниоца оптуженог Душка Тадића. Као докази су наведени Одлука Жалбеног већа по интерлокуторној жалби одбране на надлежност суда од 2. октобра 1995. године, Мишљење и пресуда Претресног већа од 7. маја 1997. године и Пресуда о казни Претресног већа од 14. јула 1997. године. У том периоду, произилази из Захтева за изузеће судије Орија из 2006. године, судија (тада адвокат) Алфонсо Ори је изнео приговор да је МКСЈ незаконито основан! Ипак, то га није спречило да 2001. године постане судија МКСЈ! Овај податак довољно говори о моралном кредибилитету судије Алфонса Орија.

13. Такође, очигледно упознат са Захтевом за изузеће из септембра 2006. године и непријатним али истинитим чињеницама изнесеним о њему тада, судија Алфонсо Ори са још већом мржњом поступа према проф. др Војиславу Шешељу. У том контексту, треба посматрати и скандалозно поступање судије Алфонса Орија на статусној конференцији од 1. новембра 2006. године. Тачније, на статусној конференцији одржаној 1. новембра 2006. године се појавио фантомски адвокат у приправности, извесни Дејвид Хупер (који је већ тада улагао поднеске у име проф. др Војислава Шешеља без његове сагласности). Када се проф. др Војислав Шешељ успротивио његовом присуству, Претресно веће, на челу са острашћеним, осветољубивим и пуним мржње, судијом Алфонсом Оријем, је удаљило проф. др Војислава Шешеља из суднице! Тако је судија Алфонсо Ори преузео улогу најгрубљег извршиоца у удруженом подухвату који је имао за циљ и да по цену смрти наметне проф. др Војиславу Шешељу адвоката! Тачније, судија Алфонсо Ори је избацио проф. др Војислава Шешеља из суднице иако је чак и фантомски адвокат Дејвид Хупер признао на тој статусној конференцији: „Ја наглашавам да ми у овом тренутку не бранимо оптуженог др Шешеља, ми њега не заступамо, нити у овом тренутку имамо било какав контакт са њиме“. Такође, Хупер чак није ни покушао да демантује речи проф. др Војислава Шешеља: „Хупер и О Шија су најмање десет судских поднесака уложили у моје име и без моје сагласности“. Али, уместо да уклони грађане Хупера и О Шију из суднице, како му је саветовао проф. др Војислав Шешељ („господине Ори не можете да наставите док не уклоните Хупера и О Шију из суднице“), судија Алфонсо Ори доноси

решење које подсећа на рани средњи век и обраћајући се проф. др Војиславу Шешељу каже: „Судско веће овим одлучује да вас уклони из суднице“. Невероватно, али истинито. Затим, на крају те скандалозне статусне конференцији судија Алфонсо Ори цинично и хладокрвно закључује: „Наравно, сада смо се затекли у једној помалој незгодној ситуацији“. Мучан пример злоупотребе права и судијске функције.

14. Ипак, улажући задње напоре да избегне штрајк глађу, као крајње средство своје одбране, 7. новембра 2006. године. проф. др Војислав Шешел је поднео Захтев за одобрење за улагање Жалбе на Одлуку о именовану браниоца у приправности. Међутим, Претресно веће на челу са судијом Алфонсом Оријем је одбило и тај Захтев за одобрење! Дакле, у виртуелном правном систему који је замислио судија Алфонсо Ори не постоји ни право на жалбу. Затим Колегијум МКСЈ 6. новембра 2006. године одбацује захтев проф. др Војислава Шешеља за изузеће судије Алфонса Орија. Немајући више нити један начин да заштити своја права, проф. др. Војислав Шешел 10. новембра 2006. године ступа у штрајк глађу. Сваком непристрасном и добронамерном судији би после тога било јасно да се сваки даљи корак ка наметању адвоката проф. др Војиславу Шешељу може сматрати као отворени покушај убиства притвореника. Али, то није поколебало судију Алфонса Орија!

15. Подстакнут неуобичајеном личном мржњом према проф. др Војиславу Шешељу, судија Алфонсо Ори хладокрвно држи статусне конференције док се проф. др Војислав Шешел буквално бори за живот. Тако је судија Алфонсо Ори директно угрозио живот проф. др Војислава Шешеља, посебно у периоду од 10. новембра 2006. године до 8. децембра 2006. године када је трајао штрајк глађу. Нема никакве сумње да је штрајк глађу озбиљно и трајно нарушио здравље проф. др Војислава Шешеља. Тачније, довео га је на саму ивицу смрти (такав закључак је донела и трочлана лекарска комисија састављена од лекара из Русије, Француске и Србије). Сваком разумном и обавештеном посматрачу је јасно да је један од највећих криваца за то управо острашћени и безосећајни судија Алфонсо Ори. Ипак, без икакве гриже савести, судија Алфонсо Ори држи статусну конференцију 22. новембра 2006. године. Док читава међународна јавност са узбуђењем прати штрајк глађу проф. др Војислава Шешеља, судија Алфонсо Ори цинично и ноншалантно констатује: „Господин Шешел изгледа да се није појавио јутрос у судници“. Такође, док заменик секретара Робин Винсет говори о томе како је посетио проф. др Војислава Шешеља и како му је он рекао да не би издржао транспорт до суднице, судија Алфонсо Ори (као да је у некој другој судници и као да се ради о неком другом предмету из домена грађанског права) поставља питање

заменику секретара: „Да ли је тражио неке додатне погодности“. Невероватна безосећајност и мржња судије Алфонсо Орија! Слично демонстрира на истој статусној конференцији Ори када каже: „Ово веће господин Шешел није директно информисао који су разлози његовог штрајка глађу“ и затим додаје: „Да ли вам је дао неке разлоге за штрајк глађу“. Ипак, неколико минута касније, острашћени и самоуверни судија Алфонсо Ори сам себе демантује: „Добро, разлози које је дао господин Шешел поклапају се са разлозима које је он износио и нама“. На крају статусне конференције убилачке намере судија Алфонсо Ори открива у потпуности реченицом: „Веће сматра да осудство господина Шешелја за које није дао додатно образложење представља ометајуће понашање“. Невероватна мржња и безосећајност!

16. У том мрачном и суровом периоду, судија Алфонсо Ори држи претпретресну конференцију и 27. новембра 2006. године. Дакле, када је већ увелико била у току трећа недеља штрајка глађу проф. др Војислава Шешелја. На тој конференцији судија Алфонсо Ори сједињује не само оптужбу и пресуђивање, већ и обдрану. Он постаје свемоћан као некада француски краљ који је изјавио да је он држава: „У име одбране видим да господин Шешел, који сам себе заступа, није присутан“ и затим та своја изванредна овлашћење преноси на адвоката Хупера: „Господине Хупер, веће, али заиста привремено, веома привремено одлучује да вам дозволи да наступите као адвокат“. Вероватно је реч „привремено“ у тадашњем контексту требала да значи, привремено заступање док проф. др Војислав Шешел не умре, јер судија Алфонсо Ори инсистира тог мучног и срамног дана: „Веће сматра да треба да се настави чак и ако је оптужени одсутан“, иако чак и фантомски бранилац Хупер показује (изненађујуће) назнаке људскости када каже: „Ми јесмо забринуте због здравственог стања др Шешелја“. Али, Алфонсо Ори чак и на то хладнокрвно одговара: „Схватам да ви немате приговор да веће настави у одсуству оптуженог“. Дакле, по суровости се овакво бахато и безосећајно поступање Алфонса Орија може упоређивати само са средњим веком.

17. Коначно, док је проф. др Војислав Шешел био на самој ивици смрти, судија Алфонсо Ори 27. новембра 2006. године отпочиње и квазиправни процес или задњу фазу у покушају убиства проф. др Војислава Шешелја. Такође, судија Алфонсо Ори 28. новембра 2006. године, или другог дана тог срамног квазипроcesa, хладнокрвно констатује да проф. др Војислав Шешел неће доћи у судницу. Затим, цинично и безосећајно говори тим поводом да је: „Тренутна ситуација далеко од идеалне“. И то је све од Алфонса Орија у тренутку када се оптужени у предмету у којем он председава буквално бори за живот! Дакле, невероватна суровост и безосећајност иза које је,

очигледно, стојала огромана мржња према проф. др Војиславу Шешељу и намера да му се наметне адвокат, чак и по цену судског убиства. То су чињенице које не може оспорити нити један разуман и непристрасан посматрач и које су се некада описивале уз помоћ дефиниције: „*Bonus iudex damnat improbanda, non odit*“. Зато судија Алфонсо Ори не сме да има никакве везе са предметом ИТ-03-67-Р77.3.

V. Тражено правно средство

18. На основу претходно изнетог, проф. др Војислав Шешељ у складу са правилом 15. Правилника МКСЈ тражи изузеће судије Алфонса Орија. Такође, обавештава Председника МКСЈ о Захтеву за изузеће судије Алфонса Орија. Проф. др Војислав Шешељ позива председника МКСЈ да се изјасни у вези са чињеницама из овог захтева, као и да саслуша мишљење судије, чије се изузеће тражи у складу са правилом 15. Правилника МКСЈ. Такође, проф. др Војислав Шешељ тражи да председник МКСЈ у складу са правилима 15. и 19. Правилника МКСЈ именује другог судију у трочланој судијској комисији која ће одлучивати у вези са предметом ИТ-03-67-Р77.3.

„Број речи: 9.066”

Проф. др Војислав Шешељ

(Урадио члан Стручног тима мр Дејан Мировић)